

**SZÉKELY
KATONA-DALOK**

**IRTA
FÜLEI-SZÁNTÓ LAJOS**

**SZÉKELYUDVARHELYT
A KIADÓ BETEGH PÁL ÉS TÁRSA KÖNYVKERESKEDÉSÉBEN
KAPHATÓ**

TARTALOM

ELSŐ A HAZA!
SZÉKELY VAGYOK.
SOROZÁS ELŐTT.
SOROZÁS.
SZÉKELY LEGÉNY.
A BAKA.
IGAZ BESZÉD.
NYOLCVANKETTES.
JÓ AZ IDŐ.
BEVONULÁS.
BÚCSUZÁS.
KATONA ÉLET.
KASZÁRNYÁBAN.
GYÖNGYÉLET.
OBSIT.
BAKA ÉLET.
HAZAFELÉ.
HŰSÉG.
SZABADSÁGON.
KATONA-DAL.
A MAGYAR KATONA.

ELSŐ A HAZA!

Bokrétás az én kalapom,
Felcifrázta a galambom.
Csinos székelly leány adta,
Annak vagyok én a rabja.

Hí a hazám katonának,
Rózsám is just kér magának.
Dehát első az én hazám,
A szeretőm csak azután.

SZÉKELY VAGYOK.¹

Székelly vagyok, hü fia a hazámnak,
Szófogadó gyermeke az anyámnak.
Édes szóval kötötte a lelkemre:
Udvarhelyen sorozás van menjek be!

Székelly harcos volt az apám, az ősem,
Baka leszek jómagam is az őszön.
A büszkeség ragyogja be arcámat:
Becsülettel megszolgalom hazámat!

SOROZÁS ELŐTT.

A faluban nagy a mozgás,
Levelet hozott a postás.
Nagy sora van az írásnak:
Katona kell a királynak.

Szép egyenes, erős legény,
Milyen nő a Nyikó mentén.
Nem afféle löcsöslábu
Szoknyavitéz, tátottszájú.

Mint hü fia a hazának,
Vigan megyek katonának.
Annak teremtett az Isten.
Székelly vér foly ereimben!

¹ Megzenésítette Erődi Ernő.

SOROZÁS.

A tavaszon soroznak,
Cifra mundért is hoznak,
Szükség van katonára,
De nem holmi dib-dábra.

Kiválasztják a legényt
- A gazdagot, a szegényt -
Mint valami virágot,
Sirnak is a leányok.

Udvarhelyen soroznak,
Cifra mundért is hoznak.
Hogyha nem jutna nékem,
Tán megölne a szégyen!

SZÉKELY LEGÉNY.

Udvarhelyen születtem én
Becsületes székely legény.
Ugy nevelt az édes anyám,
Hogy mindennél szentebb hazám.

Sorozás van. Ne félj pajtás!
Mirevaló a sohajtás?
Látszik polák volt az apád,
Magyar dolmányt nem szabtak rád.

Ne sirj pajtás! ha meglátnak,
Nem vesznek be katonának;
Még irást is adnak ingyen:
Lőcsöslábu, pusztulj innen!

A BAKA.²

Édes anyám, arra kérem kelmedet,
Ha soroznak, ne sirasson engemet.
Piros rózsát tüzzön a kalapomra,
Reám immár a királynak lesz gondja.

Ferencz József kitekint az ablakán,
Gyönyörködik a sok szép magyar bakán
És amikor beteszi az ablakát,
Álmában is emlegeti a bakát...

² Megzenésítette Erődi Ernő.

IGAZ BESZÉD.

Azt beszélük réges-régen:
A hány csillag fenn az égen,
Csak azért van oda téve,
Hogy ragyogjon, mosolyogjon
A bakáknak szép szemébe.

Azt beszélük réges-régen:
A hány virág van a réten,
Csak azért nő egyre-másra,
Hogy bokrétát készítsenek -
A bakáknak csákójára.

Azt beszélük réges-régen:
Ha a leány felnőtt szépen,
A legénnyel csak mókázik,
Igazában, valójában -
Csakis baka után vágyik.

NYOLCVANKETTES.

Nyolcvankettes lettem,
Büszke vagyok rája.
Ez aztán az ország
Első katonája!

Henriquez ezredes,
Parancsnok ur vezet,
Megbecsülöm magam
S tudom, ő is szeret.

Elmegyek én vele
Ezer bajon át is.
Áldja meg az Isten
A lába nyomát is!

JÓ AZ IDŐ.

Sirhattok már leányok,
Nagy bánat vár reátok,
Októberbe'
Rukkolnak be
Sok csinos bakátok.

Gyász van a faluban,
Majd minden kapuban.
Barna kislány,
Szőke leány
Kesereg nagy búban.

Ne sirjatok lányok,
Öröm is vár rátok,
 Eszendőre
 Esküvőre
Megjő a bakátok.

BEVONULÁS.

Muzsika szó jár végig a
 Faluban.
Barna Örszi sirdogál a
 Kapuban.
Muzsikaszó, bánatos könny
 Beszélnek:
Viszik Bandit Udvarhelyre
 Vitéznek.

Talpra esett legény kell a
 Királynak,
A tiszt urak ilyen legényt
 Kivánnak.
Ha elviszik, Isten neki,
 Nem bánom,
Pedig azt a három évet
 Sajnálom.

Megizenem én annak a
 Királynak,
Három éven tul ne tartsa
 Magának.
Nehéz a bűm, de nehezebb
 A párta,
Derék legény kell itthon is
 A gátra.

BÚCSUZÁS.

Katonának indulnak a legények,
Egytől-egyig harcratermett vitézek.
Kalapjukban rozmaringszál, kaláris,
Büszke lehet rájuk még a király is.
Nehéz felhő borong fenn a Hargitán,
Falu végén kesereg a sok kis lány.
Fehér kendőt lobogtatnak a szélnek:
- Isten áldjon, szép aranyos vitézek!

- Felragyog még a Hargita teteje,
Lakodalmat tervezgetünk mellette.
Kik honn vannak, mind tepelák legények
Rátok várunk szép aranyos vitézek!

KATONA ÉLET.

Fehér Nyikó menti lányok,
Nem járok én már utánok.
Mánlichert hordoz a vállam,
Leány járjon most utánam.

Dolmány feszül a mellemen,
Cifra csákó a fejemen,
Virág nyilik, merre járok,
Majd felfalnak a leányok.

Udvarhelyi uj kaszárnya,
Nem rég épült a balszárnya,
Hej, vasrácsos az ablakja,
Sok szép magyar baka lakja.

Itt élek én három évet,
Ez az idő a gyöngy élet.
És azt mondják majd egy napon:
Ember voltál a talpadon!

KASZÁRNYÁBAN.

A kaszárnya fedelére,
Galamb szállott hófehérbe',
Mintha babám lelke volna,
S turbékolva hozzám szólna.

A Küküllő partja mellől,
Hirt hozott a rózsám felől:
Hogy reám vár s esztendőre
Vigan megyünk esküvőre!

GYÖNGYÉLET.

Kapitány ur! istálom,
Napi parancsát várom.
S ha dolgomat elvégzem,
A paszirsájnt is kérem.

Az anyámnak megirom:
Hogy miattam ne sirjon,
S hogy mióta itt vagyok
Kétszer kaptam csillagot.

Megbecsül a kapitány,
Rám mosolyog minden lány.
Ez aztán a gyöngyélet...
Ráemlékszem míg élek!

OBSIT.

A kaszárnya udvarán
Meggzólal a kapitány:
- Fiuk, sorba álljatok
S az obsitra várjatok!

Itt az irás vegyétek,
Derék székely legények.
Jó katonák valátok,
Büszke vagyok reátok!

BAKA ÉLET.

Ez a kis lány egyet gondol magába',
Beleszeret egy fityfirity bakába.
Mít neki a világ szája! - megveti,
Hisz a bakát a király is szereti.

Marsot fúnak Udvarhelytt a táborban,
Fáj a szívem, mert a rózsám távol van.
Érte mennék, de hiába, nem lehet.
Küldök neki egy aranyos levelet.

Tele irom cifra szóval ékesen:
Gyere haza gyöngyvirágom, édesem.
Büszkén irom a nevemet alája,
Nem is leány, ha nincsen egy bakája!

Marsot fúnak Udvarhelytt a táborban,
Obsitosok odaállnak szép sorban.
Jön a rózsám, azt kurjantja kedvébe':
Menyecskét visz az anyjának emlékébe.

HAZAFELÉ.

Megy a gőzös Erdélyben,
A Küküllő völgyében.
Obsitosok nótája,
Egész völgyét bejárja.

Kigyül a falu szépe
A katonák elébe,
És a pártát - beszélük -
Fejkötőre cserélik...

HŰSÉG.

Zúg a malom, vigan jár a kereke,
Bögözi lány, ugyan kérlek, jöszte be.
Adj egy csókot rég szomjazom utána,
Odakinn az édes anyád meglátna.

Tudja meg kend, nem megyek a malmába'
Nincs szükségem senkinek a csókjára.
Udvarhelyen van egy derék káplárom,
Az ő csókját becsülettel bevárom.

SZABADSÁGON.

A falunak közepén
Nagy peckesen járok,
Virágos ablakból
Köszöntnek a lányok.

Félre az utamból
Pajtás, a csillagát!
Nem a te fajtádból
Sorozzák a bakát.

Külömb legény sincsen
A században nálam,
Henriquez lovag is
Veregette vállam.

KATONA-DAL.

Udvarhelyen végig vonul a század,
A fél város kíséri a bakákat.

Virág nyilik merre járnak,
Ott az esze a leánynak,
Nem is egynek, hanem száznak
Csuhatja!

Katonáért bomlik a lány azt mondják,
Pletykával is olykor-olykor megtoldják.

Ne beszéljünk ide-oda,
Csinos legény a katona,
Itt a dolog oka-foka
Csuhatja!

A MAGYAR KATONA.

A muszka cár minapába
Levelet irt Budavárba,
Királyunknak szólt a levél,
S büszke hangon imigy beszél:

- Gazdag vagyok, van sok puskám,
A puskához sok katonám,
Sok, mint a tenger fővénye,
Országodban el se férne...

Ferencz József e beszédre,
Jól megfelelt egy levélbe':
- Nincs itt fővény, csak paprika
S tüzes, mint az istennyila!